



จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

ความสำคัญ

จรรยาบรรณในวิชาชีพจะเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจำแนกออาชีพว่าเป็นวิชาชีพหรือไม่ อาชีพที่เป็น “วิชาชีพ” นั้นกำหนดให้มีองค์กรรองรับ และมีการกำหนดมาตรฐานของความประพฤติของผู้ที่อยู่ในวงการวิชาชีพซึ่งเรียกว่า “จรรยาบรรณ” ส่วนลักษณะ “วิชาชีพ” ที่สำคัญคือ เป็นอาชีพที่มีศาสตร์ชั้นสูง รองรับมีการศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนาวิชาชีพ มีการจัดการเรียนการสอนศาสตร์ดังกล่าวในระดับอุดมศึกษาทั้งการสอนด้วยทฤษฎีและการปฏิบัติจนผู้เรียนเกิดความชำนาญ และมีประสบการณ์ในศาสตร์นั้น นอกจากนี้จะต้องมีองค์กรหรือสมาคมวิชาชีพ ตลอดจนมี “จรรยาบรรณในวิชาชีพ” เพื่อให้สมาชิกในวิชาชีพดำเนินชีวิตตามหลักมาตรฐานดังกล่าว หลักที่กำหนดในจรรยาบรรณวิชาชีพทั่วไป คือ แนวความ ประพฤติปฏิบัติที่มีต่อผู้เรียน ต่อตนเอง และ ต่อสังคม

จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

1. ครู พึงปฏิบัติตามแนวทางพระราชดำริของสมเด็จพระราชบิดาที่ว่า “ ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นกิจที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง “
2. ครู ต้องเป็นคนดีตามแนวทางพระราชดำรัสของสมเด็จพระเจ้าว่า “ ไม่พูดปด ไม่สอพลอ ไม่อิจฉาริษยา ไม่คดโกงและพยายาบาท ทำหน้าที่ของตนเองให้ได้ในขอบเขตศีลธรรม”
3. เป็นผู้ที่มีความเอื้ออาทรต่อศิษย์
4. ประพฤติปฏิบัติตนแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์
5. ไม่กระทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อศิษย์
6. ไม่แสวงหาผลประโยชน์ อามิสสินจ้างจากศิษย์
7. อบรมสั่งสอนศิษย์ อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
8. เอื้ออาทร ช่วยเหลือเกื้อกูล และรักษาสัมคคีต่อองค์กร
9. รักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร
10. เป็นแบบอย่างของผู้อนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมไทย
11. เป็นผู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

แนวทางในการติดตามผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

1. วิทยาลัยแจกจ่ายและตีตประกาศจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ให้แก่คณาจารย์ภายในวิทยาลัย เพื่อให้ทุกคนได้รับทราบ
2. วิทยาลัยมีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ โดย
 - 2.1. ประกาศเชิญชวนเรื่องการแต่งกายของคณาจารย์ เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรม
 - 2.2. จัดทำสมรรถนะรายบุคคลของคณาจารย์ เพื่อการพัฒนาได้ตรงตามความต้องการ และสอดคล้องกับภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ
 - 2.3. ประชาสัมพันธ์ในการเข้าร่วมประชุมตามความต้องการการพัฒนาตนเองของคณาจารย์
 - 2.4. ส่งเสริมให้คณาจารย์ได้เข้าร่วมกิจกรรมชมรมกับนักศึกษา
 - 2.5. จัดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและการอยู่เวรรักษาการณ์ เพื่อจะได้ช่วยดูแลนักศึกษา
3. วิทยาลัย มีกระบวนการติดตามผลการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ โดยพิจารณาจากผลการประเมินการสอนที่สามารถประเมินผลความมุ่งมั่นในการสอน การวางตัว การสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมต่างๆซึ่งเป็นองค์ประกอบในจรรยาบรรณวิชาชีพ
4. วิทยาลัยจัดให้มีกล่องรับฟังความคิดเห็น ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้แก่นักศึกษาในการแจ้ง เรื่องหรือร้องทุกข์ต่างๆ ให้แก่วิทยาลัย
5. หากพบว่า มีอาจารย์ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ วิทยาลัยจะดำเนินการดังต่อไปนี้
 - 5.1. ตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบสวนหาข้อเท็จจริง
 - 5.2. หากพบว่ามี การประพฤติปฏิบัติตนผิดจริง แต่เป็นการกระทำผิดที่ไม่ร้ายแรง วิทยาลัยจะว่ากล่าวตักเตือน เพื่อให้อาจารย์ปรับปรุงตัว
 - 5.3. หากพบว่ามี การประพฤติปฏิบัติผิดจริง และเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่
 - 5.3.1. ละทิ้งหน้าที่หรือขาดงานติดต่อกันในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกินสิบวัน โดยไม่มีเหตุอันควร
 - 5.3.2. ทุจริตต่อหน้าที่และต่อวิชาชีพอาจารย์
 - 5.3.3. กระทำผิดวินัยกรณีใดกรณีหนึ่ง อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่วิทยาลัยอย่างร้ายแรง
 - 5.3.4. จงใจปฏิบัติหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่วิทยาลัยอย่างร้ายแรง

วิทยาลัยจะดำเนินการตามข้อบังคับของระเบียบวินัยข้าราชการว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

1. ครู พึงปฏิบัติตามแนวทางพระราชดำริของสมเด็จพระราชบิดาที่ว่า “ ขอให้ถือประโยชน์ส่วน
ตนเป็นกิจที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง “
2. ครู ต้องเป็นคนดีตามแนวทางพระราชดำรัสของสมเด็จพระเจ้าว่า “ ไม่พูดปด ไม่สอพลอ
ไม่อิจฉาริษยา ไม่คดโกงและพยาบาท ทำหน้าที่ของตนเองให้ได้ในขอบเขตศีลธรรม”
9. รักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร

หลักการ

ความรักและเชื่อมั่นในอาชีพของตนย่อมทำให้ทำงานอย่างมีความสุขและมุ่งมั่น อันจะส่งผลให้
อาชีพนั้นเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง ดังนั้นครูย่อมรักและศรัทธาในอาชีพครู และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร
วิชาชีพด้วยความเต็มใจ

คำอธิบาย

ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ หมายถึง การแสดงออก
ด้วยความชื่นชมและเชื่อมั่นในวิชาชีพ ด้วยตระหนักว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีความสำคัญ
และจำเป็นต่อสังคม ครูพึงปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจและภูมิใจ รวมทั้งปกป้องเกียรติภูมิของอาชีพครู
เข้าร่วมกิจกรรมและสนับสนุนองค์กรวิชาชีพ

พฤติกรรมสำคัญ

1. เชื่อมมั่น ชื่นชม ภูมิใจในความเป็นครูและองค์กรวิชาชีพ ว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม
ตัวอย่างเช่น
 - 1) ชื่นชมในเกียรติและรางวัลที่ได้รับและรักษาไว้อย่างเสมอต้นเสมอปลาย
 - 2) ยกย่องชมเชยเพื่อนครูที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการสอน
 - 3) เผยแพร่ผลสำเร็จของตนเองและเพื่อน
 - 4) แสดงตนว่าเป็นครูอย่างภาคภูมิใจ
2. เป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพและสนับสนุนหรือเข้าร่วมหรือเป็นผู้นำในกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ
ตัวอย่างเช่น
 - 1) ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อกำหนดขององค์กร
 - 2) ร่วมกิจกรรมที่องค์กรจัดขึ้น
 - 3) เป็นกรรมการหรือคณะทำงานขององค์กร
3. ปกป้องเกียรติภูมิของครูและองค์กรวิชาชีพตัวอย่างเช่น
 - 1) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานของครูและองค์กรวิชาชีพ
 - 2) เมื่อมีผู้เข้าใจผิดเกี่ยวกับวงการวิชาชีพก็ชี้แจงทำความเข้าใจให้ถูกต้อง

ปัจจัยความสำเร็จและดัชนีชี้วัด

1. ครูมีขวัญและกำลังใจในการประกอบวิชาชีพครู
 - 1) ร้อยละของครูที่มีขวัญ และกำลังใจในการทำงาน

3. เป็นผู้ที่มีความเอื้ออาทรต่อศิษย์

หลักการ

การแสดงออกของบุคคลในทางที่ดีเป็นผลมาจากสภาวะจิตใจที่ดีงาม และความเชื่อถือที่ถูกต้องของบุคคล บุคคลที่มีความรักและเมตตาต่อย่อมแสดงออกด้วยความปรารถนาในอันที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อบุคคลอื่น มีความสุภาพ ไตร่ตรองถึงผลแล้วจึงแสดงออกอย่างจริงใจ ครูจึงต้องมีความรักและเมตตาต่อศิษย์อยู่เสมอซึ่งจะเป็นผลให้พฤติกรรมที่ครูแสดงออกต่อศิษย์ เป็นไปในทางสุภาพ เอื้ออาทรส่งผลดีต่อศิษย์ในทุกๆด้าน

คำอธิบาย

ครูต้องรักและช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์ โดยเสมอหน้า หมายถึง การตอบสนองต่อความต้องการ ความถนัด ความสนใจของศิษย์อย่างจริงใจ สอดคล้องกับการเคารพ การยอมรับ การเห็นอกเห็นใจ ต่อสิทธิพื้นฐานของศิษย์ เป็นที่ไว้วางใจเชื่อถือและชื่นชมได้ รวมทั้งเป็นผลไปสู่การพัฒนารอบด้านอย่างเท่าเทียมกัน

พฤติกรรมสำคัญ

1. สร้างความรู้สึกเป็นมิตร เป็นที่พึ่งพาและไว้วางใจได้ของ ศิษย์ แต่ละคนและทุกคน ตัวอย่างเช่น
 - 1) ให้ความเป็นกันเองกับศิษย์
 - 2) รับฟังปัญหาของศิษย์และให้ความช่วยเหลือศิษย์
 - 3) ร่วมทำกิจกรรมกับศิษย์เป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม
 - 4) สนทนาไต่ถามทุกข์ สุขของ ศิษย์
2. ตอบสนองข้อเสนอและการกระทำของ ศิษย์ ในทางสร้างสรรค์ ตามสภาพปัญหาความต้องการและศักยภาพของ ศิษย์ แต่ละคนและทุกคน ตัวอย่างเช่น
 - 1) สนใจคำถามและคำตอบของศิษย์ทุกคน
 - 2) ให้ออกาสศิษย์แต่ละคนได้แสดงออกตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ
 - 3) ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของศิษย์
 - 4) รับการนัดหมายของศิษย์ เกี่ยวกับการเรียนรู้ก่อนงานอื่น
3. เสนอและแนะแนวทางการพัฒนาของศิษย์ แต่ละคนและทุกคนตามความถนัด ความสนใจ และศักยภาพของศิษย์ ตัวอย่างเช่น
 - 1) มอบหมายงานตามความถนัด
 - 2) จัดกิจกรรมหลากหลายตามสภาพความแตกต่างของศิษย์ เพื่อให้แต่ละคนประสบความสำเร็จเป็นระยะ อยู่เสมอ
 - 3) แนะนำแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ศิษย์
 - 4) ปรึกษาหารือกับครู ผู้ปกครอง เพื่อนนักเรียน เพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ปัญหาของศิษย์
4. แสดงผลงานที่ภูมิใจของศิษย์ แต่ละคน และทุกคนทั้งในและนอกสถานศึกษา ตัวอย่างเช่น
 - 1) ตรวจสอบผลงานของศิษย์ อย่างสม่ำเสมอ
 - 2) แสดงผลงานของศิษย์ในห้องเรียน (ห้องปฏิบัติการ)
 - 3) ประกาศหรือเผยแพร่ผลงานของศิษย์ประสบความสำเร็จ

4. ประพฤติปฏิบัติตนแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์

หลักการ

การเรียนรู้ในด้านค่านิยมและจริยธรรมจำเป็นต้องมีตัวแบบที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนยึดถือและนำไปปฏิบัติตาม ครูที่ดีจึงถ่ายทอดค่านิยมและจริยธรรมด้วยการแสดงตนเป็นตัวอย่างเสมอ การแสดงตนเป็นตัวอย่างนี้ถือว่าครูเป็นผู้นำในการพัฒนาศิษย์อย่างแท้จริง

คำอธิบาย

การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี หมายถึง การแสดงออกอย่างสม่ำเสมอของครูที่ศิษย์สามารถสังเกตเห็นได้ด้วยตัวเอง และเป็นการแสดงที่เป็นไปตามมาตรฐานแห่งพฤติกรรมระดับสูงตามค่านิยม คุณธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม

ระดับคุณภาพ

ระดับ 1 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยพิจารณาจาก

- 1) การแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ
- 2) การใช้วาจาสุภาพ
- 3) มีความประพฤติเรียบร้อย
- 4) มีความเมตตากรุณาต่อผู้เรียน
- 5) รับผิดชอบปฏิบัติงานอย่างขยันขันแข็ง

ระดับ 2 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีอย่างสม่ำเสมอ ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องในลักษณะสร้างสรรค์ ตลอดจนสอดแทรกในกระบวนการเรียนการสอน โดยพิจารณาจาก

- 1) การให้คำแนะนำ
- 2) การเชิญชวนให้ปฏิบัติ
- 3) การแก้ไขข้อบกพร่อง
- 4) การสอดแทรกในกระบวนการเรียนการสอน

ระดับ 3 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีจนผู้เรียนเกิดศรัทธา และปฏิบัติตนตามแบบอย่างที่ดีที่เลือกสรรแล้ว เป็นปกตินิสัย โดยพิจารณาจาก

- 1) เป็นโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูในสถานศึกษา
- 2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกพฤติกรรมของตนเอง
- 3) เสริมแรงทางบวกแก่ผู้เรียน
- 4) เผยแพร่วิธีการที่ถูกต้องในการสร้างคุณธรรม

พฤติกรรมสำคัญ

1. ตระหนักว่าพฤติกรรมการแสดงออกของครูมีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของศิษย์อยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น

- 1) ระมัดระวังในการกระทำ และการพูดของตนเองอยู่เสมอ
- 2) ไม่โกรธง่ายหรือแสดงอารมณ์ฉุนเฉียวต่อหน้าศิษย์ มองโลกในแง่ดี

2. พุดจาสุภาพและสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์และสังคม ตัวอย่างเช่น

- 1) ไม่พูดคำหยาบหรือก้าวร้าว
- 2) ไม่นินทาหรือพุดจาส่อเสียด

- 3) พูดชมเชยให้กำลังใจศิษย์ด้วยความจริงใจ
3. กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับคำสอนของตน และวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ตัวอย่างเช่น
 - 1) ปฏิบัติตนให้มีสุขภาพ และบุคลิกภาพที่ดีอยู่เสมอ
 - 2) แต่งกายสะอาดสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ
 - 3) แสดงกริยามารยาทสุภาพเรียบร้อยอยู่เสมอ
 - 4) ตรงต่อเวลา
 - 5) แสดงออกซึ่งนิสัยที่ดีในการประหยัด ซื่อสัตย์อดทน
 - 6) สามัคคี มีวินัย
 - 7) รักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม

5. ไม่กระทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อศิษย์

หลักการ

การแสดงออกของครูใด ก็ตามย่อมมีผลในทางบวกหรือลบ ต่อความเจริญเติบโตของศิษย์ เมื่อครูเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการพัฒนาทุกด้านของศิษย์ จึงต้องพิจารณาเลือกแสดงแต่เฉพาะการแสดงที่มีผลทางบวก พึงระงับและละเว้นการแสดงใดที่นำไปสู่การชะลอ หรือขัดขวางความก้าวหน้าของศิษย์

คำอธิบาย

การไม่กระทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์ หมายถึง การตอบสนองต่อศิษย์ในการลงโทษหรือให้รางวัลหรือการกระทำอื่นใดที่นำไปสู่การลดพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และการเพิ่มพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

พฤติกรรมสำคัญ

1. ละเว้นการกระทำที่ทำให้ศิษย์เกิดความกระทบกระเทือนต่อจิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคมของศิษย์ ตัวอย่างเช่น
 - 1) ไม่นำปมด้อยของศิษย์มาล้อเลียน
 - 2) ไม่ประจานศิษย์
 - 3) ไม่พูดจาหรือกระทำการใด ที่เป็นการซ้ำเติมปัญหาหรือข้อบกพร่องของศิษย์
 - 4) ไม่นำความเครียดมาระบายต่อศิษย์ ไม่ว่าจะด้วยคำพูด หรือสีหน้า ท่าทาง
 - 5) ไม่เปรียบเทียบฐานะความเป็นอยู่ของศิษย์
 - 6) ไม่ลงโทษศิษย์เกินกว่าเหตุ
2. ละเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและร่างกายของศิษย์ ตัวอย่างเช่น
 - 1) ไม่ทำร้ายร่างกายศิษย์
 - 2) ไม่ลงโทษศิษย์เกินกว่าระเบียบกำหนด
 - 3) ไม่จัดหรือปล่อยให้สภาพแวดล้อมเป็นอันตรายต่อศิษย์
 - 4) ไม่ใช้ศิษย์ทำงานเกินกำลังความสามารถ
3. ละเว้นการกระทำที่สกัดกั้นพัฒนาการทางสติปัญญา อารมณ์จิตใจ และสังคมของศิษย์ ตัวอย่างเช่น

- 1) ไม่ตัดสินคำตอบถูกผิดโดยยึดคำตอบของครู
- 2) ไม่ดูค่าซ้ำเติมศิษย์เรียนช้า
- 3) ไม่ขีดขวางโอกาสให้ศิษย์ได้แสดงออกทางสร้างสรรค์
- 4) ไม่ตั้งฉายาในทางลบให้แก่ศิษย์

6. ไม่แสวงหาผลประโยชน์ อามิสสินจ้างจากศิษย์

หลักการ

การใช้ตำแหน่งหน้าที่ในวิชาชีพแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ย่อมทำให้เกิดความลำเอียงในการปฏิบัติหน้าที่สร้างความไม่เสมอภาคนำไปสู่ความเสื่อมศรัทธาในบุคคลและวิชาชีพนั้น ดังนั้น ครูจึงต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้จากศิษย์ หรือใช้ศิษย์ให้ไปแสวงหาประโยชน์ให้แก่คนโดยมิชอบ

คำอธิบาย

การไม่แสวงหาประโยชน์เป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ศิษย์กระทำการใด อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ หมายถึง การไม่กระทำการใดที่จะได้มาซึ่งผลตอบแทนเกินสิทธิที่พึงได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบตามปกติ

พฤติกรรมสำคัญ

1. ไม่รับหรือแสวงหาอามิสสินจ้างหรือผลประโยชน์มิควรจากศิษย์ ตัวอย่างเช่น
 - 1) ไม่หารายได้จากการนำสินค้ามาขายให้ศิษย์
 - 2) ไม่ตัดสินผลงานหรือผลการเรียน โดยมีสิ่งแลกเปลี่ยน
 - 3) ไม่บังคับหรือสร้างเงื่อนไขให้ศิษย์เรียนพิเศษเพื่อหารายได้
2. ไม่ใช้ศิษย์เป็นเครื่องมือหาประโยชน์ให้กับตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือความรู้สึกของสังคม ตัวอย่างเช่น
 - 1) ไม่นำผลงานของศิษย์ไปแสวงหากำไรส่วนตน
 - 2) ไม่ใช่แรงงานศิษย์เพื่อประโยชน์ส่วนตน
 - 3) ไม่ใช่หรือจ้างวานศิษย์ไปทำสิ่งผิดกฎหมาย

7. อบรมสั่งสอนศิษย์ อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

หลักการ

ครูที่ดีต้องมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาศิษย์ให้เจริญได้อย่างเต็มศักยภาพ และถือว่าความรับผิดชอบของตนจะสมบูรณ์ ก็ต่อเมื่อศิษย์ได้แสดงออกซึ่งผลแห่งการพัฒนานั้นแล้ว ครูจึงต้องเรียนรู้เกี่ยวกับศักยภาพของศิษย์แต่ละคนและทุกคน เลือกกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย เหมาะสมสอดคล้องกับการพัฒนาตามศักยภาพนั้น ดำเนินการให้ศิษย์ ได้ลงมือทำกิจกรรมการเรียน จนเกิดผลอย่างแท้จริง และยังกระตุ้นยั่วยุให้ศิษย์ทุกคนได้ทำกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อความเจริญงอกงามอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

คำอธิบาย

ครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ หมายถึงการดำเนินงานตั้งแต่การเลือกกำหนดกิจกรรมการเรียนที่มุ่งผลต่อการพัฒนาในตัวศิษย์อย่างแท้จริง การจัดให้ศิษย์มีความรับผิดชอบ และเป็นเจ้าของการเรียนรู้ตลอดจนการประเมินร่วมกับศิษย์ ในผลของการเรียนและการเพิ่มพูนการเรียนรู้ภายหลังบทเรียนต่าง ด้วยความปรารถนาที่จะให้ศิษย์ แต่ละคนและทุกคนพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพและตลอดไป

พฤติกรรมสำคัญ

1. อบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์ อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ ตัวอย่างเช่น

- 1) สอนเต็มเวลาไม่เบียดบังเวลาของศิษย์ไปหาผลประโยชน์ส่วนตน
- 2) เอาใจใส่อบรมสั่งสอนศิษย์จนเกิดทักษะในการปฏิบัติงาน
- 3) อุทิศเวลาเพื่อพัฒนาศิษย์ยามความจำเป็นและเหมาะสม
- 4) ไม่ละทิ้งชั้นเรียนหรือขาดการสอน

2. อบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์ อย่างเต็มศักยภาพ ตัวอย่างเช่น

- 1) เลือกใช้วิธีการที่หลากหลายในการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของศิษย์
- 2) ให้ความรู้โดยไม่ปิดบัง
- 3) สอนเต็มความสามารถและด้วยความเต็มใจ
- 4) เปิดโอกาสให้ศิษย์ได้ฝึกปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ
- 5) กำหนดเป้าหมายที่ท้าทายพัฒนาขึ้น
- 6) ลงมือจัดเลือกกิจกรรมที่น่าสู่ผลจริง
- 7) ประเมินปรับปรุงให้ได้ผลจริง
- 8) ภูมิใจเมื่อศิษย์ประสบผลสำเร็จ

3. อบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ตัวอย่างเช่น

- 1) สั่งสอนศิษย์โดยไม่ปิดเปื้อนหรือปิดบังอำพราง
- 2) อบรมสั่งสอนศิษย์โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
- 3) มอบหมายงานและตรวจผลงานด้วยความยุติธรรม

ปัจจัยความสำเร็จและดัชนีชี้วัด

1. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีพัฒนาการทุกด้านเต็มตามศักยภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่หลักสูตร และสถานศึกษากำหนด และคุณภาพผู้เรียนเป็นที่ยอมรับของสังคม

- 1.1 ร้อยละของบัณฑิตที่ได้อ่านทำ
- 1.2 ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนคิดเองและปฏิบัติจริง ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้โดย

- 2.1 ร้อยละของผู้เรียนที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.2 ร้อยละของผู้เรียนที่คิดกิจกรรมเองและปฏิบัติเอง
- 2.3 ร้อยละของครูที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ของผู้เรียน

- 2.4 ร้อยละของครูที่มีพฤติกรรมการสอนเน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด
- 2.5 ร้อยละของผู้ปกครอง และชุมชนที่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้
3. อาคารสถานที่ ห้องเรียน และบริเวณโรงเรียนถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย ร่มรื่น สวยงามเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนมีวัฒนธรรมการเรียนรู้
 - 3.1 ระดับความสำเร็จของ การจัดกิจกรรม 5 ส
 - 3.2 จำนวนแหล่งวิชาการและมุมกิจกรรมของสถาบันที่เอื้อต่อการเรียนรู้
 - 3.3 จำนวนชมรม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 - 3.4 ร้อยละของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมชมรม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

8. เอื้ออาทร ช่วยเหลือเกื้อกูล และรักษาสัมพันธภาพต่อองค์กร

หลักการ

สมาชิกของสังคมใดพึงมีกำลังกันพัฒนาสังคมนั้นและเกื้อกูลสังคมรอบข้าง ในวงวิชาชีพ ผู้ประกอบอาชีพครูพึงร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันด้วยความเต็มใจ อันจะยังผลให้เกิดพลังและศักยภาพในการพัฒนาวิชาชีพครู และการพัฒนาสังคม

คำอธิบาย

การช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ หมายถึง การให้ความร่วมมือ แนะนำปรึกษาช่วยเหลือแก่เพื่อนครูทั้งเรื่องส่วนตัว ครอบครัว และการทำงานตามโอกาสอย่างเหมาะสม รวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน โดยการให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางวิธีการปฏิบัติตน ปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

พฤติกรรมสำคัญ

1. ให้ความร่วมมือแนะนำ ปรึกษาแก่เพื่อนครูตามโอกาสและความเหมาะสม ตัวอย่างเช่น
 - 1) ให้คำปรึกษาการจัดทำผลงานทางวิชาการ
 - 2) ให้คำแนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอน
2. ให้ความช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์สิ่งของแก่เพื่อนครูตามโอกาสและความเหมาะสม ตัวอย่างเช่น
 - 1) ร่วมงานกุศล
 - 2) ช่วยทรัพย์เมื่อเพื่อนครูเดือนร้อน
 - 3) จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
3. เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนรวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางวิธีการปฏิบัติตน ปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

10 .เป็นแบบอย่างของผู้อนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมไทย

หลักการ

หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของการศึกษาคือ การพัฒนาคนให้มีภูมิปัญญา และรู้จักเลือกวิถีการดำเนินชีวิตที่ดีงาม ในฐานะที่ครูเป็นบุคลากรสำคัญทางการศึกษา ครูจึงควรเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

คำอธิบาย

การเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย หมายถึง การริเริ่มดำเนินกิจกรรม สนับสนุนส่งเสริมภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย โดยรวบรวมข้อมูล ศึกษาวิเคราะห์เลือกสรรปฏิบัติตนและเผยแพร่ศิลปะ ประเพณี ดนตรี กีฬา การละเล่น อาหาร เครื่องแต่งกาย ฯลฯ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน การดำรงชีวิตตนและสังคม

พฤติกรรมสำคัญ

1. รวบรวมข้อมูลและเลือกสรรภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมที่เหมาะสมมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น

- 1) เชิญบุคคลในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากร
- 2) นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้จัดการเรียนการสอน
- 3) นำศิษย์ศึกษาในแหล่งวิทยาการชุมชน

2. เป็นผู้นำในการวางแผน และดำเนินการเพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น

- 1) ฝึกการละเล่นท้องถิ่นให้แก่ศิษย์
- 2) จัดตั้งชมรม สนใจศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

3. สนับสนุนส่งเสริมเผยแพร่และร่วมกิจกรรมทางประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ตัวอย่างเช่น

- 1) รณรงค์การใช้สินค้าพื้นเมือง
- 2) เผยแพร่การแสดงศิลปะพื้นบ้าน
- 3) ร่วมงานประเพณีของท้องถิ่น

11. เป็นผู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

หลักการ

สังคมและวิทยาการมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้น ครูในฐานะผู้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต

คำอธิบาย

การพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อยู่เสมอ หมายถึง การใฝ่รู้ศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี สามารถพัฒนาบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์

พฤติกรรมสำคัญ

1. ใฝ่รู้ศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับวิชาชีพอยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น
 - 1) หาความรู้จากเอกสาร ตำรา และสื่อต่างอยู่เสมอ
 - 2) จัดทำและเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่างตามโอกาส
 - 3) เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา หรือฟังการบรรยาย หรืออภิปรายทางวิชาการ
2. มีความรอบรู้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย แนวทางพัฒนา

ตนเองและวิชาชีพ ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การอาชีพ และเทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น

- 1) นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการเรียนการสอน
 - 2) ติดตามข่าวสารเหตุการณ์ สถานการณ์เมือง เศรษฐกิจ สังคม การเมืองอยู่เสมอ
 - 3) วางแผนพัฒนาตนเองและพัฒนางาน
3. แสดงออกทางร่างกาย กริยา วาจา อย่างสง่างาม เหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวอย่างเช่น
- 1) รักษาสุขภาพและปรับปรุงบุคลิกภาพอยู่เสมอ
 - 2) มีความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 3) แต่งกายสะอาดเหมาะสมกับกาลเทศะและทันสมัย
 - 4) มีความกระตือรือร้น ใฝ่ต่อความรู้สึกของสังคม

ปัจจัยความสำเร็จและดัชนีชี้วัด

1. คณาจารย์ได้รับการพัฒนาตรงตามความต้องการ และสอดคล้องกับภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ
 - 1.1 ร้อยละของคณาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาตรงตามความต้องการ
 - 1.2 ร้อยละของคณาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาสอดคล้องกับภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ
2. ครูครบตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีภาระงานเหมาะสม
 - 2.1 อัตราส่วนของอาจารย์ต่อนักศึกษา
 - 2.2 ร้อยละของครูที่สอนตามสาขาวิชาที่มีความถนัด
 - 2.3 ค่าเฉลี่ยชั่วโมงการสอนต่อปี